

Nr 177

Av herr **Mattsson m. fl.**, *angående bostadskvoten för kommuner inom turist- och fritidsområden.*

(Lika lydande med motion nr 139 i Första kammaren)

Med tanke på stora folkgruppers behov av rekreation, bad och friluftsliv och den fortgående ökningen av fritiden är det väsentligt, att det inom områden som är attraktiva för fritidsliv kan bibehållas så många bostads- och arbetstillfällen att servicenäringarna får tillräckligt underlag för att kunna hålla verksamheten i gång under hela året. I annat fall blir servicen alltför dyr, vilket kan hindra stora grupper av människor från att på fritiden utnyttja befintliga möjligheter till vila och rekreation. Det är nämligen de ekonomiska faktorerna som i stor utsträckning är avgörande för hur fritiden kan användas av de breda folkgrupperna.

Sedan flera år har en urholkning skett av det fasta serviceunderlag som behövs för att turismens intressen skall kunna tillgodoses. Detta har sin grund i att den bofasta befolkningen minskat på många platser i den svenska skärgården. Många av bostadsfastigheterna har köpts för att användas såsom fritidsbostäder. Detta är olyckligt såväl för de berörda kommunerna som för turisterna. På sina håll har enskilda kommuner gjort försök med subventioner till kommunmedlemmar som önskat köpa fastighet för helårsboende inom kommunen. Dessa försök har emellertid upphört eftersom man kommer upp till betydande belopp, om man i någon väsentlig mån skall kunna täcka mellanskillnaden mellan normala fastighetspriser och det pris som betalas för bostadsfastigheter som är avsedda att användas såsom fritidshus.

Det är givetvis inte någon nackdel att fastigheter, som inte används av den bofasta befolkningen, övergår till fritidshus. Många av fastigheterna är gamla och därför mindre begärliga att framdeles användas såsom helårsbostäder. Standarden är otidsenlig och kvaliteten nedsatt. Ett stort problem utgör emellertid förhållandet att, när en stor del av fastigheterna i turistorter, t. ex. de mindre samhällena i Bohuslän, köps upp för användning till fritidsbostäder, det inte byggs nya helårsbostäder i deras ställe. För närvarande är det på många orter tyvärr så, att om en fastighet säljs till fritidsbostad finns det mycket små möjligheter att få bygga en ny bostad i närheten, ty bostadskvoten är alldeles för liten. Om ägaren inte vill flytta

från orten så behålls fastigheten och ett nytt fritidshus uppföres. Finge ägaren tillstånd att uppföra en ny helårsbostad i stället för den gamla skulle säkert många föredraga detta, ty modernisering av gamla bostadsfastigheter så att de får helårsstandard kostar mycket pengar.

För att kunna ordna nybyggnadsverksamheten av bostäder rationellt är det nödvändigt att kommuner, som inom sina gränser har orter, vilka är eftersökta av sommargäster som önskar förvärva bostäderna där för fritidsvistelse, erhåller en byggnadskvot som beaktar här berörda förhållanden. I den mån ansökningar finns om uppförande av bostäder för helårsbebyggelse i sådana kommuner, bör de tilldelas en så stor byggnadskvot utöver det normala behovet att täckning ges för det bortfall av helårsbostäder som skett till följd av att sådana bostäder övergått till fritidsbostäder. I annat fall kan man inte upprätthålla en så stor bofast befolkning, att det nödvändiga serviceunderlaget vidmakthålles. När flertalet fastigheter står obodda under största delen av året, kan inte heller trivseln uppehållas. Med tanke på den samhälleliga servicen och kostnaderna för densamma, är det ett samhällsintresse att den kan betjäna så många som möjligt till samma kostnad när det t. ex. gäller vatten och avlopp, gatuhållning, snöröjning o. s. v. Det är givetvis ett samhällsintresse att investeringarna som gjorts för allmän service utnyttjas tämligen jämnt under hela året.

Med hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala sig för att kommuner inom turist- och fritidsområden måtte erhålla en så stor andel av bostadskvoten att man inom kommunen utöver det normala tillskottet av helårsbostäder också erhåller möjlighet att nybygga helårsbostäder i motsvarande grad som helårsbostäder övergår till fritidsbostäder, i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 20 januari 1967

Lennart Mattsson (cp)

Henry Berndtsson (fp)

Georg Åberg (fp)

Nils Carlshamre (h)
